

Kam gremo? Postavili smo si svetli cilj — tja gremo! Kdor je čistega srca — naj gre z nami!

vprašali, zakaj so štedili in zakaj si niso raje privoščili vsega onega, česar so se odrekli takrat, ko so štedili in vlagali. Večje krivice si ne moremo misliti, kakor bi bila taka rešitev. Vera v pravičnost, zaupanje v javno vest in zakonitost bi bili na mah uničeni, s tem pa osnove zasebnega gospodarstva.

Podaljševanje moratorijev bo moralo torej enkrat prenehati, čim prej, tem bolje. Pri tem seveda ne zagovarjamo navadne ukinitve brez likvidacijskega načrta upniško-dolžniških odnosov, kajti v tem primeru bi se spet dolžnikom zgodila silna krivica, glede katere je »Prelom« že dosti pisal. Mora pa to raztegovanje moratorijev prenehati že zato, ker že veliko predolgo traja in s svojo *suspensijo zakonitosti* navaja ljudi na slabe misli. Če se zakoniti razveljavljajo, zlasti zakoni, ki urejajo premoženjske zadeve, potem izgubi tak sistiran zakon vse ugled. Vsaka zaščita ni nič drugega kakor *zaščita pred sicer veljavnim zakonom*, kar povzroča nezaupanje v zakone in zakonitost sploh, s čimer se rahljajo osnovne državljanske čednosti. Nestabilnost zakonodaje vsebuje strupene káli za bodoče življenje države. Vsled zaščit *postaja pojem dolžnosti raztegljiv*, s tem pojmom se sme od slej delati kompromise, ker prihaja potuha

Naša dolžnost je, da opozorimo na te prežede nevarnosti, ki vse bolj rastejo, čim bolj se bohotijo zaščite na vrtu našega gospodarstva.

»Prelom« se je izrekel za *hitro in de-*

linitivno rešitev vprašanja ureditve upniško-dolžniškega razmerja v svojih programatičnih člankih, zlasti v št. 4 (Nekaj o denarju), št. 5 (zakaj so zaščite dolžnikov potrebne?), št. 8 (Padel je, ker je bil mož beseda), št. 14 (Zanimiv zakon v Rumuniji) ter št. 17 (Dva dinarja). Z naše strani torej gotovo ne manjka konstruktivnega sodelovanja in jasne programatičnosti, pač pa pogrešamo teh lastnosti drugod.

Dotakniti se nam je še vprašanja *upravičenosti delnih moratorijev*. Nepravilnost teh delnih zaščit je priznana že od vsega početka, saj je zaščita kmetov urejena z zakonom, ki že kar predvideva zaščito onih denarnih zavodov, ki so vsled kmetijske zaščite imobilizirani. Nato je prišlo posredovalno postopanje, ki je zaščitilo še ostale prizadete gospodarske subjekte, ki je pa omogočilo toliko zlorab in tako očitno demoraliziralo ljudi, da je bilo končno opuščeno. Vsi zahtevajo zaščito, in kakor se kaže, katerim dovolila tako zaščito. Prav gotovo se godi krivica onim, ki ne dobe zaščite, in če se bo potem to krivico popravljalo, pridemo do *splošnega moratorija za vse dolžnike*.

Leta in leta že traja proces, ki bi moral biti rešen *najkasneje v enem tednu*. Gospodarstvo se ne more uravnotežiti, važne gospodarske funkcije so izločene; *nimamo kredita, nimamo denarja, dohodki padajo, davki rastejo, zaupanje vase, v bližnjega in v oblasti se vsled zaščit krha*. To pomenja težko nevarnost za bodočnost...

Ali se zavedamo te nevarnosti?

Sestanek zaupnikov »Boja« za ptujski srez

Dne 29. junija t. l. se je vršil impozanten sestanek zaupnikov »Boja« za srez Ptuj. Z objavo poročila o njem smo žal malo zakasneli radi pomanjkanja prostora v našem listu. Prinašamo pa ga vseen, da se čuje, kako močna in zavedna je naša ptujska skupina. Navzočih je bilo na stotine samih legitimiranih delegatov iz vsega sreza, da je bila dvorana natlačena polna.

Ob pol 10. uri odprl predsednik dr. Brenčič sestanek v imenu kraj. org. »Boja« Ptuj in pozdravi predstavnika pol. obl. g. komis. Jarca, vse tovariše zaupnike iz mesta in okolice, prav iskreno tudi I. tajnika osrednj. izvrš. odbora v Ljubljani tov. Fabjančiča, kakor tudi drugega zastopnika osred. izvrš. odbora tov. Škrbeca, tovariše delegate iz Maribora s podpredsedn. dr. Pichlerjem. Predno preide na dnevni red, se odpošlje udanostna brzoglavka Nj. Vel. Kralju in pozdrav banu dr. Marušiču.

Dr. Pichler izvaja: Spoštovani zborovalci! Dragi somišljeniki! Srečen sem, da govorim vam ožjim rojakom. Storim to v službi Zdrženja Borcev Jugoslavije, najmočnejšega gibanja, ki prodira in osvaja srca vseh nas in služi samo dvema činiteljema: Kralju in državi. Misli mi uhašajo v dobo pred 15 leti, ko sem praznoval t. pr. prvi praznik zedinjenja. V duhu gledam ono ljudstvo, ki je prišlo peš in na okrašenih vozovih, na konjih in kolesih. Zbralo se je kmetstvo ljudstvo, pa tudi delavci so isto čutili ob tem prazniku. Spominjate se, s kakim navdušenjem je tisočglava množica spremljala govore; bil je to praznik zedinjenja in bratske sloge, narod je bil prešinj eni misli in volje: vse za državo in kralja! Pa so prišli na to žalostni časi — danes doživljate nekaj podobnega, zadnje čase opažate nekaj sličnega, kakor je bilo 1918. Zopet se zbira ljudstvo, prežeto ene misli; povsod manifestira za domovino in našega kralja, povsod se vrše zbori in iz tisoč grl done pozdravi vladarju. **Odkod ta ogenj, ta podvig? Odgovor je: Boj!** To je gibanje, ki je zajelo ogromno večino našega naroda. Kdo ga je ustvaril? Čas! V teh težkih časih, v tem duševnem ozračju ga je prikladal dober genij našega naroda. To gibanje se ni ustvarilo v kabinetih, misel je tlela v narodu samem in vzplamtela v odločen plamen. Vzbudili so ga idealni močje, dobrovoljci, invalidi, te žalostne žrtve svetovnega klánja, bojovníki, vojaki, junaki. Šli so med ljudstvo in mu vlili pogum in ogenj aktivnega domoljubja. Narod jih je razumel, spoznal za svoje ljudi ter se jih oklenil. Prepričan sem, da bo to gibanje odrešilno, kajti od 1. 1918 se je mnogo spremenilo, zli duh časa in razmer je zasegal med nami razdor.

Tov. Dušan Šestan je izvajal: Tovariši borci in prijatelji »Boja«! Tudi na vrata našega sreza trka »Boj« z močno pestjo, dramijo se Slov. Gorice, Ptujsko polje in tlačene Haloze. Danes smo se sestali in si podali bratske roke, da delujemo skupno za Kralja in Domovino. Naš pokret je sličen rekli Savi, ki izvira kot potokček pod visokim

Triglavom in se kot mogočna reka zliva v Črno morje. Naš pokret ni separatističen, ampak hoče zajeti vso Jugoslavijo, je pokret, ki gre proti Črnemu morju in ki bo branil to zemljo. Zakaj je nastal pokret prav tu? Na jugozahodu je še danes velik del našega naroda pod hujšim jarmom, kot je bil pod Turki. Narod na jugu je potlačen. **Pokret je zato nastal tu, ker vidimo to gorje, ki ga prenaša naš narod tam doli.** Pa tudi na severu, na Gosposvetskem polju, ječi naše ljudstvo podjarmljeno. Našemu pokretu postavljajo umetne meje. Zdi se, da je danes tako, kot je bilo v časih vojne, ko so časopisi prinašali debela poročila o zmagah. Danes se z debelimi črkami tiska: »Boj je prepovedan! Čuli ste predsednika in predgovornika, vsaka naša beseda velja državi in združenemu narodu. Med nami ni razlike; če bodete med Srbi, se boste z njimi prav lahko razumeli. Razlike so ustvarili le pojedinci, ker so imeli od tega koristi. Narodu tam doli je prav tako težko živeti, kot tu. Ni razlike in je ne bo; tudi vi hočete pokazati, da ni razlike med severom in jugom, narod hoče biti povsod enakopraven in enakovreden. Tudi za naše Dravsko polje in naš srez je prišel čas, da se vsi strnemo v mogočne vrste »Boja«. Čas je, da se razlike med nekdanjimi strankami zabrišejo. Kot dobrovoljce sem imel med drugimi prijatelji tudi nekega Francoza, ki mi je pisal: »Pri nas je ne vzdržno, poedinci govore, da so le oni predstavniki naroda in izkoriščajo druge, a narod se je dvignil in kričnil: Dostik! — Ta tovariš omenja, da je čul o našem pokretu, ki gre danes čez meje. Kot odbornik ptujske organizacije vas pozivljam, da se strnete iskreno in pošteno v vrste borcev ter da se borite le za eno: narod naj bo enakopraven, enakovreden! V boj za Kralja in državo, za mogočno Jugoslavijo!

Tov. Škrbec izvaja: Dovolite mi, da vas pozdravim kot sin slovenskega kmeta in naroda in kot delegat osred. izvrš. odbora. Borci, prinašam vam srce kot brat bratu, ne prinašam pa fraz. Kjer so bile granate, je bila smrt, je bilo ranjenih. Bodite pozdravljeni vsi, ki ste prišli sem s čistim namenom, pa tudi oni, ki ste prišli z mešanimi čustvi. Dragi borci! Vi ste viseli med življenjem in smrtjo. Vsi dnevi, ki jih preživljamo, so nam darovani od Onega, ki je nad nami. Vi, ki ste bili v klavnicah svetovne vojne, zakaj klonite glave? Vi ste država in ker ste država, morate biti zavedni. Mi borci ne iščemo poslanskih mest, mi hočemo biti vest slovenskega naroda. Vi, ki ste v službi države, pazite, da delate v interesu naroda. V Evropi se bije hud boj. Kultura, ki se imenuje 1000 letna, nas imenuje barbare. Dobro, pa bodimo barbari! Ali vprašam vas: ali smo prišli semkaj šele danes? Narod od Triglava do Soluna poginja za to evropsko kulturo in nikamor se ne umaknemo, predložili bomo pa Evropi račun. Mi kličemo: zbori! Ali ne vidite molččih ust na Dobrodo, v Dobrudži in pri Solunu? Malo se jih

spominja onih dni krvave borbe, nihče ne prinaša danes ljubezni, ni ponosa, vsak gleda le na to, v kateri stranki si. Spominjamo se pa tudi onih, ki so v Kanadi, Nemčiji, Franciji. Doslej se nismo dovolj spominjali teh izseljencev. Dokler so nam pošiljali denar, so bili dobri, sedaj smo jih pa pozabili. Tudi zanje se moramo pobrigati, narod naj vodi račun za vsakega svojega člana. To so vprašanja, o katerih moramo govoriti. — Spominite se onih, ki so padli v borbi, in vstanite! (Množica vstane in počasti spomin padlih.) Naj vedo naši sosede, da je bilo dosti suženjstva. Ako ne morejo vzdržati svojega števila, ga jim mi ne bomo množili. — Tudi tu v Ptuj pozivam vse, ki ste pozabili, da ste sinovi slovenskih mater, pridite nazaj! Mi vam nudimo samo poštenost, plačujemo pa nikogar ne. Mi smo narod revnih ljudi, mi ljubimo svojo zemljo in državo, ki smo si jo ustvarili s krvjo. Mi se ne umaknemo. Lahko nas zapirajo in nam prepovedujejo shode, ali mi bomo prišli skupaj, gledali se bomo in molčali ter se razumeli...

Se gospodarska stran. Večinoma ste kmetje, ki ne morete več plačevati svojih obveznosti. Če bomo imeli, bomo plačali. Sedaj ni dobro, dolgovi so veliki, obresti rastejo, dohodki so manjši. To so vprašanja, ki naj se razmotrivajo brez strasti. Treba se je ozirati na vlagatelje in dolžnike. Mi borci ne stojimo na stališču, da je treba vse dolgove črtati, pa tudi nismo pri onih, ki menijo, da je treba vse plačati, četudi gre vse na boben. Nihče ni upravičen, da bi svojega sodržavljana upropastil. Zato naj odločilni faktorji o tem premišljujejo trezno in resno. Nekoč ste prodajali vino, živino in les, sedaj le sprašujete, kje bomo dobili denar? Domača industrija je samo ena, naš kmet, naš obrtnik in naš tovarnar, druga industrija ni naša. Tujec dobi plače 10.000 Din in tudi več na mesec, naš uradnik 1800 Din, naš delavec 3 do 10 Din, naš kmet in obrtnik pa nič. Kako hočemo pomagati? Treba bo najti leka. Mi zahtevamo, da se carine uredijo in da se omogoči prodaja kmečkih pridelkov. Les je zelo obdavčen v Italiji. Vrnili so se naši delegati od pogajanj, a uspeha ni nobenega. Italijani pravijo: kupite kaj, tudi mi bi radi prodali! Mi moramo voditi račun tudi o onih, ki pri nas kupujemo, ne samo o onih, kjer mi kupujemo. Če bodete združeno nastopili, boste imeli uspeh.

Pokojnine. Često denuncira kaka propalica uradnika in ga upropasti in upokojijo se še mladi ljudje. Preko ene milijarde gre samo za pokojnine. Bodimo pošteni! Mnogokrat so upokojeni ljudje, ki bi še radi delali. Glede pokojnine pa je naše stališče: Vsakemu svoje, vsako pošteno delo naj bo plačano! Banke in posojilnice. Kdo je kriv današnjega stanja? Vsi smo nekaj krivi, ker so posojilnice naša last, ali največja krivda je bila pri bankah, kjer se je kriza začela in so hoteli nekateri dvigniti denar. Težko je koga obdolžiti, ali mi pravimo: če gre vse v propast, je treba najti denar, ki se je dvignil in ga vrniti prometu!

Brezposelnost. V naši državi bi ne bilo treba brezposelnosti, saj imamo toliko ogromnih del, da bi se dali vsi ljudje zaposliti. Vsak državljan ima pravico do kruha, nikomur ga ne smeš odrekat. Kruh se mora najti, proč s podporami in prošnjami! Ako zahtevam kruha, moram zahtevati tudi dela. Zato je treba reda, discipline in odločnosti. Potrebno je, da se narod zbira in o teh vprašanjih razmotriva; vi sami se morate izjaviti, kaj potrebujete. Reklo se je: borei so brez programa. Vse dosedanje stranke so imele programe, ali le na polici. Mi nismo polit. stranka; mi smo vest naroda; ki naj nam pove, kaj mu je treba. Mi hodimo k vam in vas sprašujemo, kaj potrebujete, mi bomo glasno govorili naprej, ker imamo narod v sre.

Invalidsko vprašanje. Tudi za te, ki so dali svoje ude za domovino, se moramo pobrigati. Vprašanje je, ali res dobe invalidi denar, ki jim je namenjen in ki se zanje pobira. Mi borci moramo biti predvsem socialni in ne smemo preganjati nikogar. Bodite ponosni na poštenost in iskrenost, bodite borci za poštenje!

Tov. Fabjančič VI. je izvajal: Naše gibanje se ni začelo slučajno, rodila ga je potreba našega sestrudanga naroda. Pojavila se je kriza, videli smo, kako propada dom za domom, stan za stanom, videli smo, kako se je razpasla politična strankarska strast. Ko so vodili Rusi vojno s Turki pred 70 leti, je bilo čitati: Na Šipka pasu je vse mirno. Nam očitajo, da je bilo vse mirno, dokler se niso pojavili borci. Bilo je mirno, ker je bilo vse na tleh! Borci hočemo pomagati tistim, ki omahujejo pod krivicami in kličejo: človek, vstan! Naš narod je vstal na noge in zato ni več mirno. Nismo vas klicali za revolucijo, nego mi kličejo: vstanite in zavedajte se, da imamo tudi pravice! Slovenski narod si

mora te pravice sam vzeti. Ljudje se morajo zavedati, da jim nihče ne bo kar tako pri nesel rešitve, sami se morajo zavedati svojih pravic. Naše življenje nam je vsem podarjeno, kot je rekel moj predgovornik. Če se niste bali granat, zakaj bi se bali nekaj prenapetežev? Razmere v javnem življenju so se v zadnjem času nekoliko izboljšale. Predno smo nastopili borci, je bilo, kakor da ima samo nekaj ljudi pravico imenovati se državotvornim, sedaj smo jim dokazali, da je država sestavljena iz državljanov. Ko so to opazili nasprotniki, so nas šli denuncirati v Beograd. Tu pri sebi imam pismo nekega srbskega državnika, ki mi sprčuje, da še sedaj denuncirajo. Mi nismo razpuščeni in ne bomo razpuščeni, ker se slovenski narod ne da razpustiti!

Gospodarske razmere. Vprašam vas, ali ne raste več pšenica, ali ne rastejo drevesa, ali ne uspeva vinska trta kot nekda. Tudi ovac je dovolj, dovolj je kruha in pijače, da bi lahko živeli, le ene reči ni: **reda ni!** Naše gibanje kliče k redu. Na celem svetu vlada anarhija: v Holandiji gonijo živino v morje, da se cene dvignejo. Tudi pri nas so ladje polne žita, a žito plesni in naš človek nima kaj jesti, ker ni načrta. Posameznik ni vsega kriv, posameznik ne bo vsega v red spravil, treba je zato načrta, in sicer **najprej industrijskega načrta**. Ni treba ščititi vsakega blaga z visokimi carinami. Tuje tvornice dobe pri nas stavbeni prostor zastonj, direktorji so politiki, ki zaslužijo — kdo nam bo torej dal red? Ne tisti, ki ima sam koristi od nereda. Narod ima interes, da se napravi red, država ima interes, da se ustvari red, toda samo taka država ga napravi, ki je močna in zdrava, kateri stoje na čelu ljudje čistih rok, ki bolj ljubijo domovino kot pa sebe. Mi smo bobnarji, ki kličemo narod v bojne vrste, načrt pa naj napravijo strokovnjaki. Država mora postati sposobna, da z vso odločnostjo izvaja ta program, z vsemi kaznimi. Kjer so stranke, je prepir, kdor hujska k strankarstvu, je izdajalec naroda, ne v stranki, temveč v organizaciji, kot je »Boj«, kamor ima dostop vsak državljan, je sloga in rešitev. Mi vas vabimo v nadstrankarsko organizacijo, ker je strankarski duh uničujoč. Ko se bo cela država tako organizirala, kot smo mi, bo nastopil trenotek, ko bodo vrhovni vodje lahko rekli: narod, imenuj svoje poštene strokovnjake, začnimo! Stranka obljublja, ali vsakomur ne more dati trafike, službe ali cementa, mi pa nočemo beraščine, mi hočemo red, poštenost, zakonitost.

Nekaj iz zgodovine gibanja. Naše gibanje gre za dobro stvar, za red; ako sem za red, sem proti krivici in korupciji. Ali ob besedi »korupcija« je bil ogenj v strehi. Mi nismo na nikogar kazali, ali sami so se javili, češ: Ali mislite nas? Sli so v Beograd in rekli: Sami klerikanci in punktaši se zbirajo! Ali je klerikalec živina, ali ni človek? Ko so opazili, da tudi mi govorimo in delamo za Kralja in državo, so obupali. Mi imamo srce za vsakega človeka in ne dopuščamo, da bi bili državljani dveh vrst. Še so faktorji, ki so videli, da je naše gibanje pravilno. Pa so ugovarjali, saj ste si take ljudi sami izvolili. Kaj so volitve? Mi vidimo,

da liberalno-kapitalistični sistem propada, mi hočemo stalno mobilizacijo ljudskih sil, dokler ne bo kriza rešena. Tudi drugi poskus, da bi nas zatrli, je propadel, nakar so začeli posameznike oblivati z gnojnicjo. Pri 3. poskusu so jim prišla na pomoč »Pravila« naše organizacije. Vzeli so jih v roko in sklenili, da bodo spravili posamezne kolektivno včlanjene organizacije iz »Boja«, pa so zopet propadli. Res je, da je ljublj. pododbor rez. oficirjev kompaktno izstopil po nalogu svojega komisarja v Beogradu, ali vsak posameznik je lahko še nadalje član. 1. jul. 1934 bo zbor delegatov v Ljubljani. Kolektivno članstvo bo ob spremembi pravil sicer odpadlo, ali »Boj« dobi notranjo demokracijo in ohrani ista načela kot doslej. Očitno so nam tudi, da hočemo organizirati samo Slovenijo, ali naše gibanje je vsedrjavno.

Nato je govornik povabil delegate snujočih se krajevnih organizacij na zbor delegatov 1. julija 1934 v Ljubljano, nakar je predsednik dr. Brenčič zaključil sestanek.

Z NARODOM ZA NAROD.

Socijalni odsek Skupine bojnikov Ljubljana-mesto si je nadel nalogo, da izpelje v zadnjem »Prelomu« zamišljeno pomoč gladočim Dravsko banovine. Zima bo kmalu pred durmi, zato treba z delom hiteti, da bodo prejeli pomoči potrebni pravočasno živeti in kurivo. Pozivamo vse skupine bojnikov in krajevnih organizacij, da poverijo svoje socijalne odseke s pripravljanim delom. Za vsa potrebna navodila naj se obrnejo ti odseki na socijalni odsek skupine bojnikov Ljubljana-mesto, Kolodvorska 8.

Služba občinskega delovodje

MB.

Županska zveza Dravske banovine, kateri predseduje šentviški župan g. Babnik, je priredila desetdnevni tečaj za občinske delovodje. Ta inicijativa merodajnih činiteljev je dosegla nepričakovan uspeh. Dokaz temu je, da se je tega tečaja udeležilo okoli 140 uka željnih občinskih nameščencev. Med njimi so že starejši gospodje, kateri opravljajo to odgovorno in težko službo že več desetletij, kakor tudi mladi začetniki, katerim je v prvi vrsti namenjen ta tečaj. Služba občinskega delovodje zahteva znanja ne samo na zakonodajnem, temveč tudi na gospodarskem in socialnem polju. Te naloge se občinski uslužbenci v polni meri zavedajo in baš tako številna udeležba tega tečaja je temu dokaz.

Žal, da do danes obč. uslužbenci niso imeli zakonite zaščite in takih življenjskih pogojev, da bi lahko nemoteno in nepristransko vršili svojo službo. Težko je bilo skoraj slehernemu občinskemu uslužbencu, od katerega se je zahtevalo, da menja svoje politične naziranje z vsakokratnimi občinskimi volitvami. Vsaka stranka, ki je bila na površju, je zahtevala od uslužbenca, da je podpiral edino le njihove interese. Obč. uslužbenec ni smel imeti svojega političnega prepričanja, niti moral slepo slediti vsakokratni volilni stranki. Pri tem so se dogajale velike krivice skoraj vsem onim, kateri se niso pustili izrabljati v politične svrhe. Znižanje plače, materialno in moralno zatiranje, ako ne celo odpust iz službe, je bila kazen za »ne-pokornež«. Tega pristranskega postopanja pa niso bili deležni samo občinski uslužbenci, temveč v veliki meri tudi oni občani - davkoplačevalci, kateri niso oddali svojega glasu zmagovalcu. Strankarska strast in mržnja je prečkala meje zakonov svobode in enakopravnosti vseh državljanov.

Novi zakon o občinah in po njem izdana banovinska uredba sta prinesli marsikatero izboljšanje, kot n. pr. stalnost občinskih nameščencev, kateri ne bodo odvisni od menjajočih se strank in jim bo dana možnost izvrševanja službe po zakonu in vesti. Vse doslej pa je bil občinski uslužbenec odvisen od milosti in nemilosti občinskih funkcijonarjev.

Marsikatera upravičena zahteva obč. uslužbenec je bila iz uredbe izpuščena. Predvsem je gmotni položaj občinskega uradnika nad vse žalosten. Uredba določa kot minimalno plačo obč. delovodje 500 Din mesečno. Kako naj se preživlja uradnik — močje se z družino — s to bomo plačo? Kako naj živi svojemu stanu primerno? Ali oblasti

ne predvidevajo, da lahko omahne še tako kremenit značaj in da v sili in potrebi seže po tuji lastnini, da se pusti podplačati, da zaide v dolgove in tako onesreči sebe in okolico. Ali so imeli oni gospodje, kateri so o teh plačah sklepali, tudi samo 500 Din na mesec? Ste li prepričani, da bo tak sestradan uradnik z ljubeznijo ščitil interese občine in države?

Dvanajsta ura še ni odbila. Smo pred vrati novih statotov. Občinski odbori imajo nalogo sestaviti statut — to je nekako delavno pogodbo med občino in uslužbenstvom. Kot glavna točka te pogodbe bo brezdvomno plača. Banovinski svet je sklenil, da ta plača ne more biti manjša od 500 Din na mesec. Ali se bodo občinski odbori oprijeli te pravice, katere jim daje banovinska uredba? Prepričan sem, da bodo občinski odborniki, kateri so v pretežni večini kmetje in sinovi naroda, poznali bolje potrebe malega človeka, kot pa

Res glasovali za zboljšanje prejemkov obč. delovodij, toda žal, da jih je bilo le bore malo. Torej gospodje občinski odborniki, predno napišete ono število v statut, ono število, od katere zavisi celo življenje vašega obč. delovodje, premislite — dobro premislite. Ako bo delovodja vaše občine človeško plačan, ako bo lahko zadostil elementarnim življenjskim potrebam, potem vedite, da sedi v vašem obč. uradu mož, na katerega se lahko zanese, mož, kateri se bo žrtvoval za občino in za soobčane, izpopolnjeval se bo v svoji stroki ter svoje znanje izkoristil v dobrobit vaših občin. Med tem ko boste vi orali in kosili, bo obč. delovodja napenjal svoje močgane ter vam skušal olajšati vašo težka davčna bremena. Ali ste prepričani, da bo istotako delal oni uradnik, kateri bo moral že v pisarni misliti, ali naj si naroči za kosilo žgance z mlekom ali zeljem, ali naj gre k večerji ali naj si raje stisne pas. Ne, dragi občinski odborniki, tak uradnik ne bo skrbel za vas, on bo z nervoznostjo in površno opravljal najvažnejša dela, mislil si bo, da ako strada sam, naj stradajo še drugi, mrzil bo vas in občino ter koval v srcu temne načrte. Od vas, občinski odborniki, je odvisno, kako se bo vaše občinsko premoženje opravljal. Že dolgo vrsto let opravljam službo občinskega tajnika in dobro vem, kje in kako se lahko občanom koristi ali škoduje. Do sedaj sem ravnal po vesti, ako mi pa občina zniža plačo na 500 Din mesečno, se zna tudi moja vest omajati.

Senovega. Njegov živahen, mestoma šegav govor je izzval silno navdušenje in odobravanje. Kot tretji delegat je nastopil tovariš Škrbec iz Ljubljane, ki je s svojim temperamentnim govorom užgal v množici silno samozavest in zaupanje v moč bojovniške ideje. Njegove besede so padale kakor bombe ter so v srcih vseh navzočih našle tisti odmev, kakršen pripada besedam resnice. Sklenjeno je bilo, da se bo še to leto izvedla dobrodelna akcija, ki naj pokaže neomajno voljo bojovnikov, pomagati svojemu trpečemu bližnjemu brez ozira, kateri stranki pripada. Tovariša Škrbca so poslušalci nagradili z gromovitim aplavzom. Nato je tajnik tovariš Lipovšek prečital poslanico, ki jo je sestavil pripravljalni odbor, katerega dostavljena vsem občinskim odbornikom občine Rajhenburg. Občni zbor je to z navdušenjem odobril. (Poslanico objavimo prihodnjič.) Po raznih debatah, ki se tičejo organizacijskega dela in v katero so posegali številni člani, je bil ta krasno uspeli občni zbor zaključen. Tako je bila v Rajhenburgu ustanovljena organizacija borcev, kateri se težko da more katera po številu in zavesti članstva primerjati. S tem je postal za Rajhenburg in za celo dolenje Posavje 22. julij važen datum, s katerim bodo začeli borci svoje delovanje. V nedeljo popoldan so napravili delegati v spremstvu rajhenburških in okoliških tovarišev izlet na Senovo in k Zidanci, kjer so jim urice vse prehitro potekle v razgovoru in optimističnem razpoloženju.

Sv. Tomaž. Dne 22. VII. se je vršil pri nas zelo lep občni zbor, katerega se je udeležilo veliko število občinstva. Dandanes, ko nas mučijo vse nadloge, ene večje od drugih je treba, da se družimo in to društvo je »Boj«. Mi borci smo se postavili kakor en mož in tudi upamo, da naša fara sv. Tomaž ne bo zadnja, ki se je zbudila iz spanja. Prišli so tovariši iz Ormoža, od sv. Lenarta in drugod, ki so nam pokazali pot, po kateri naj hodimo, da pridemo enkrat do boljše bodočnosti. Vse, kar so govorili na občnem zboru tako jasno in tako stvarno, mora človeka zbuditi iz kimavosti in dokazuje, da smo tudi ljudje, ravno toliko vredni, kakor tisti, ki nas zametujejo.

Se moram omeniti, da so naši nasprotniki že sprevideali, kdo bo imel kaj govoriti in s kom se bodo družili. Kajti pri nas borci velja načelo: red in pravica pod zaščito našega modrega vladarja Aleksandra I., ki mu stojimo zvesto ob strani vsi borci. Ta dan nam ostane v spominu, kako smo stali trdno eden zraven drugega, se vzpodbujali ter tako napravili trdnjavo, ki ne sme biti od sovražnikov premagana! V to nam pomagaj Bog!

Borci Sv. Tomaža.

Šošanj. Sem naročnik »Preloma« in prijatelj borcev za pravico. Danes hočem omeniti veliko krivico, ki se godi nam malim obrtnikom, zlasti krojačem in čevljarjem. Nikogar ni, da bi nas zaščitil proti tujim grozostim, kot so Bata in Tivar, ki živjajo žulje našega naroda, naš mali obrtnik pa naj pogine, ko ne zmaga ogromnih davkov, dohodki pa niso omembe vredni. Temu se zarubi vse. Grozno je življenje malega človeka. Zato, borci, v boj za pravico malega človeka!

Naklo. V šte. 27. »Pohoda« nas je za spremembo nekdo iz Naklega pokratkočasil z »zanimivim« poročilom o praznovanju Vidovega dne. Če bi ta dopis med vrsticami in naravnost ne nudil netočnih vesti (ki so v očeh dopisnika ali dopisnikov gorostasen »nacionalni greh«), bi s hladnokrvno gesto odklonili vsak odgovor. Ker pa nasprotno v histeričnem ogorčenju meče na tega in onega, pa tako, da vsakdo lahko ve, koga je imel v mislih, garjeve koprive iz bujnega nakljanskega denuncijantskega vrtička, si bomo dovolili dotičniku par skromnih besed, s prošnjo, naj se drugič ne praska, kjer ga ne srbi!

Zgraza se, češ, da nismo izobesili državnih zastav in da zavoljo tega ni bilo najmanjšega znaka, da je državni praznik, in pri tem namigava, da se mi morda državnih zastav stramujemo. Čudno, da ni na to opozoril že pred praznikom sebi enakovrednih patentpatriotov, da bi vsaj oni izobesili zastave, da bo potem vsaj približno upravičeno udaril po nas, ki nimamo navade »ganjati« patriotizma. Lažinacionalisti: kje so bile ta dan zastave? Čakali smo na vas! Si- cer pa, dragi dopisovalček, če so tebi čevlji prav, ne misli, da so tvoji tudi nam! Po- metaj pred pragom svoje lažinacionalne branže!

Ker se g. dopisnik ljubosumno zaletava v nas borce, ki s idealizmom hočemo delati za boljše dni naroda in države in obračunati s podlostjo, hinavščino in egoizmom v vsakteri obleki in obliki, mu povemo v to- lažbo: vse pride na vrsto ob onem velikem

čiščenju in po tem čiščenju se bojimo, da bodo ostali od nekaterih samo neprijetni spomini.

Končno, tudi čez gostilne so se gospod spravili. Nerazumljivo nam je to! Ali je mar abstinent in v eni ali drugi zasovražen? Kakor se nam zdi, je to samo denuncijantska žilica! Obe imata »Prelom« in je tako tudi prav! In slik našega vladarja, da nima- ta? Upamo, da bosta gostilničarja v Naklem sama nastopila proti takemu javnemu lažnjivemu denunciranju!

Včasih je dobro, da človek ve, koliko je ura bila.

Studenec pri Sevnici. V nedeljo dne 22. julija se je vršil pri nas ustanovni občni zbor skupine bojovnikov. Vsi obširni gostilniški prostori tov. Pirca so bili polni do zadnjega kotička ter je moralo še mnogo ljudi ostati zunaj, kar je dokaz, kako ljudstvo simpatizira s pokretom »Boja«. Kakor hitro se je doznalo, da so pravila potrjena, je brez vsake agitacije pristopilo 173 članov, in to najbolj- ših mož in fantov, ki so voljni resnega dela za naše ideje. Imamo pa še tudi par ovadu- hov in prenapetežev, ki nočejo poznati te- ženj našega ubogega ljudstva in bi radi s silo kar naprej navijali staro lajno, ter pri tem iskali le svojih lastnih koristi. Tem pa povemo, da bo tudi zanje prišel čas, ko jih zgrabi ta preklicani jekleni »valjar«. Točno ob 7.30 je tov. Ajdnik otvoril občni zbor ter toplo pozdravil vse tovariše, predvsem dele- gata osrednjega izvršnega odbora iz Ljublja- ne, tov. Matičiča ter tovariše iz Rake, Bučke in Sv. Duha, ki so kot gostje prisostvovali našemu občnemu zboru. Nato je tov. Stojš prečital pravila, ki so bila navdušeno spre- jeta. V odbor, ki je bil soglasno izvoljen, so šli samo resni možje in fantje s predsedni- kom Ajdnikom na čelu. Nato je govoril de- legat tov. Matičič, ki nam je stvarno obraz- ložil pravila ter se v jedrnatem govoru do- taknil socialnih in gospodarskih vprašanj, s pozivom, da naj sodelujejo pri izgraditvi na- še lepše bodočnosti. Pri slučajnostih je govo- ril domačin tov. Ilijaž, ki je v temperament- nem govoru pozval vse tovariše, da gredo ne- ustrašeno in odločno na delo za ideje »Boja«, ki je na pohodu in bo zmagal, ker je ves narod z njim. Zaključil je z vzklikom: »Živel kralj, narod in Jugoslavija!« kar je izzvalo navdušene manifestacije pri zborovalcih. Na- to je tov. Ajdnik zaključil krasno uspeli ob- čni zbor, ki je potekel v najlepšem redu.

Polhov gradec. V nedeljo 15. t. m. se je vršil pri nas ob 7. uri zjutraj ustanovni občni zbor krajevne organizacije »Boja«. Zbralo se je okrog 200 mož in fantov, ki so z velikim zanimanjem sledili govorom tova- riša predsednika Založnika in pa tovariša Staneta Vidmarja od Osrednjega izvršnega odbora v Ljubljani. Slednji je točno in tem- eljito razložil razloge, ki so vedli k usta- novitvi Združenja borcev, s krepkimi bese- dami ožigosal zablode v našem javnem živ- ljenju in razvil program »Boja«, konečno nam je pojasnil še spremembe pravil, ki so bile izvršene o priliki zadnjega zborovanja delegatov. Stvarna izvajanja govornika so ponovno podžgala odločnost in navdušenje zbranih borcev. Po govoru tov. Vidmarja se je vršilo vpisovanje članov in nato volitve odbora.

Krajevna organizacija je sedaj ustanov- ljena, pa gremo z novim navdušenjem na delo za zmago pravice in poštenja.

Odkritje spominske plošče padlim junakom iz litijske občine.

Prihodnjo nedeljo 29. julija t. l. ob 9. uri dopoldne odkrijejo bojovníki v Litiji svojim, na bojnem polju za domovino padlim tovari- šem spominsko ploščo, da se jim po 20 letih izbruha svetovnega klanja malo oddolže za njih veliko kryno žrtev, ki so jo darovali za vse nas, ko so na različnih bojnih frontah, v Galiciji, Srbiji, na Šoškem polju izkrevavli, tako da njih trupla počivajo daleč od domo- vine, največ v zemlji tujčevi...

Pred 20 leti smo šli vsi skupaj na bojna polja, da smo se borili za tujčevo stvar, brat proti bratu. Sedaj je ravno 20 dolgih let, odkar smo bili daleč proč od domačih krajev in smo imeli v srcu edino vročo željo in skrb: nazaj, domov k našim dragim, ki nas težko pogrešajo in se boje za nas. Nekaj nas je prišlo nazaj, bolnih na duši in telesu, mnogi so pa ostali kot žrtev moritve na bojnih poljanah... In tem našim dragim po- kojnikom, borcem za našo svobodo, ki so pu- stili svoje najdražje, svoje življenje na boj- nih poljanah, velja nedeljska spominska slavnost, da jim v znak naše zahvale v trajen spomin na njih junaško žrtev odkrijemo na pročelju naše župne cerkve v Litiji skromno spominsko ploščo. Mi, ki smo preostali, se v naši svobodni Jugoslaviji oklepamo naše bo- jevniške organizacije, da s tem dokažemo, da imamo še vedno ono krepko voljo, da z na-

Dopisi

Smurje pri Jelšah. Dne 15. junija t. l. se je vršil ustanovni občni zbor krajevne orga- nizacije »Boja« v Smurjah pri Jelšah (objava poročila je žal malo zakasnila). Po pozdravu predsednika pripravljalnega odbora, ki je kratko in jedrnat odgovoril med drugim tu- di na napade v »Jutru« radi zadnjih občin- skih volitev, se je oglasil tov. dr. Dobovišek. Govoril je o pomenu naše organizacije ter pojasnil, kako izrabljajo nekateri politiki ljudstvo, ga preganjajo in delajo vse preje, kot pa da bi pomagali kmetu, delavcu in obrtniku. Tov. Veble prečita pravila in jih obrazloži, nakar se ista soglasno sprejmejo. Tov. Škrbec je žel veliko priznanje za svoje temperamentne in krepke besede, katere smo poslušali z zanimanjem in s stisnjenimi pest- mi. Povdarjal je, da je treba že enkrat obračunati z ljudmi, ki nas vodijo v prop- ast in napraviti konec nezadovoljstvu v naši tako lepi Jugoslaviji. Razvil je sliko go- spodarstva in pokazal na smernice za izhod iz današnjega neznosnega stanja. Tov. Ve- ble je predložil listo kandidatov odbora, ki predstavlja može, ki uživajo zaupanje v ob- čini t. j. 11. odbornikov, 4 namestnike in 3 člane nadzornega odbora. Lista je bila spre- jeta soglasno. Organizacija šteje že sedaj nad 200 članov, prepričani pa smo, da jih bo v kratkem 1000. Ta občni zbor je bil jasna slika, kako si ljudstvo želi svobodnega di- hanja in da je konec zaupanja v polit. stran- ke, ker hočejo biti organizirani samo v za- res pošteno zamišljenem pokretu »Boja«. Po občnem zboru, se je ustanovil pripravljalni odbor za občino Ponikva, Pristava in Zusem. Možje, ki so napolnili dvorano v Gradovi gostilni, so se zadovoljni vrnili domov z ob- ljubo, da mora biti vsak dober in pošten ob- član našega »Boja«.

Laverca. Praviša za krajevno organizacijo »Boja« so vložena. Delokrog organizacije bo obsegal cel teritorij občine Rudnik — to je: Rudnik, Laverca in Orle. Vsi poštteni držav- ljani so vabljeni k sodelovanju. Dan občnega zbora, kateri se bo vršil v Rudniku, še ni

določen. Sedež organizacije bo določil usta- novni občni zbor.

Rajhenburg. V nedeljo dne 22. julija ob 8. zjutraj se je vršil v Rajhenburgu usta- novni občni zbor krajevne organizacije »Boja«, katerega se je udeležilo nad 500 čla- nov. O vsem pripravljalnem delu sta poročala tovariša, predsednik Gregorič in tajnik Lipovšek. Iz teh poročil je bilo jasno raz- vidno, s kakimi ovirami se je imel boriti pripravljalni odbor, ki jih je pa vse juna- ško premagal ter mu je bil ta veličastni občni zbor dostojno plačilo za ves trud in žrtve. Nad 500 članov se je prijavilo, toda ti člani so sami prostovoljci, ki so sami brez vsakega prigovarjanja stopili v naše vrste. Odborniki niso hodili članov nabirat, pač pa so se ti člani sami prišli k odbornikom pri- javiti. To pomeni veliko zavest in zdravo disciplino, s katero se hoče naše še vedno pošteno ljudstvo boriti za svoje pravice. Po teh poročilih, ki jih je članstvo z navduše- njem sprejelo, so se vršile volitve odbora, pri katerih je bil izvoljen za predsednika tovariš Gregorič in 16 odbornikov, 7 namest- nikov in 5 članov v nadzorstvo. Nato je do- bil besedo delegat osrednjega izvršnega od- bora, predsednik »Boja« tovariš Kuster, ki je v enournem govoru izčrpno poročal o bojev- niškem gibanju, o zgodovini pokreta, o nje- govem namenu in potrebi. Spomnil se je zatiranih bratov tam preko mej ter omenil velike žrtve, iz katerih je vzrastla država. Dotaknil se je velikih rak-ran v našem go- spodarstvu, govoril o korupciji in kar je z njo v zvezi, o denuncijantstvu, ki ga vršijo gotovi ljudje, da s tem sramotijo svoj last- ni narod. Govornika so poslušalci večkrat prekinjali z gromovitim aplavzom v znak hvaležnosti, da se je tudi v Rajhenburgu mogla enkrat spregovoriti resnica. Za njim je dobil besedo tovariš Miklavčič iz Trbovelj ter poročal o bojovniški skupini v Trbov- ljah ter podal smernice za uspešno delo. Dotaknil se je tudi rudarskega vprašanja, kar je bilo posebno zanimivo za rudarje iz

šim delovanjem in borbo dosežemo za ves narod lepšo bodočnost, da ne bo zaman prelita kri naših mrtvih tovarišev-junakov na bojnih poljih, da pride tudi naš narod do resnične svobode ter mirnega in zadovoljnega življenja.

Pozivamo vse naše bojne tovariše in prijatelje, da se odkritja spominske plošče v nedeljo v polnem številu udeležijo, da s tem izkažemo našo zahvalo padlim borcem in obenem našo krepko voljo in disciplino.

Novi bojovniški grobovi

† Jožef Šumenjak.

da dočaka ustanovnega občnega zbora, ki bo 29. t. m. Blag mu bodi spomin in lahka obmejna slovenska zemljica!

GRADITELJ JOZE BRICELJ PREMINIL.

Zopet je posegla neizprosna smrt v naše vrste. Zvestega člana Joškota Briclja, solastnika ljubljanske gradbene družbe, ni več med nami.

V najlepši moški dobi, bil je star komaj 33 let, torej v dobi, ko človek-podjetnik postavlja trden temelj bodočemu življenju, ga je doletela tragična smrt. Vrnivši se od prevzema vodstva zgradbe nove bežigradske šole, je v bližini art. vojašnice zadel v nerazsvetljeno ograjo, padel s kolesa v jamo ter nezavesten obležal. Padec je bil usodepoln, saj je dobil rano v lobanjo ter po mučnih bolečinah umrl.

Pokojnemu Joškotu se je kot podjetnemu slovenskemu obrtniku, ki je bil splošno znan, ne samo v ožji domovini, temveč tudi v ostalih krajih naše države, odpirala lepa pot bodočnosti, na drugi strani pa je sodeloval tudi v našem pokretu, bil je član ljubljanske krajeve skupine bojnikov za mesto Ljubljana. Bil je med tovariši priljubljen radi svoje dobrosrčnosti, pa ga bomo tem bolj pogrešali.

Tovarišu bojniku ohranimo svetel spomin, njegovim svojcem pa iskreno sožalje.

Časnikarske race

List »Slovenija« je zdaj prevzela od »Jutra« gonjo zoper Boj. Kakšni nameni jo pri tem vodijo, ne vemo. Doseči ne bo mogla ničesar, če se bo posluževala skrhane sablje, neresnice, ki je nevarna kvečjemu mečenosc samemu. V zadnjih številkah je nanizala celo vrsto izmišljotin na račun »Boja«. Najimenitnejšo je zadela v poslednji številki, kjer ve povedati o nekem govoru tov. Fabjančiča, ki da ga je ta »te dni govoril na nekem zborovanju v Sarajevu«. Tov. Fabjančič pa sploh ni bil v Sarajevu, torej je tudi vse pisanje o njegovem tamošnjem »govoru« navadna časnikarska race. Odgovorni urednik »Slovenije«, ki je tudi »člen prostovoljske družbe«, bo storil prav, če se bo drugič bolje poučil.

Dunajska »Sonntags-Zeitung« prinaša dolg spis o »nacijah« v Jugoslaviji, kjer pravi med drugim, da so Hitlerjevi agenti kupili »Zagreber Morgenblatt«, novosadsko »Deutsches Volksblatt« in »Maringor Zeitung«, kateri listi da so takoj odpustili vse judovske urednike. Ali je ta novica časnikarska race ali ni, naj povedo ti listi sami. Dunajski židovski časnik pa ve povedati še to, da so »v Jugoslaviji hitlerjevci ustanovili maskirane organizacije« in pravi: »Na tem mestu naj imenujemo organizacijo »Boj«, ki se je ustanovila po vzorcu SA in ki jo je pred kratkim voditelj nacionalne stranke v svojem govoru najostreje napadel. — Ali »člen prostovoljske družbe« črpa svoje časnikarske race od dunajskega žida?

Tretja časnikarska race: »Lep manifestacijski shod JNS v Ribnici«, piše ponedeljsko »Jutro« in pravi, da se je vdeležilo tega shoda »nad 1200 odličnih pristašev jugoslovenske nacionalne frontex«. Ljubljaničan, ki je bil navzoč na tem shodu kakor tudi na svojem zboru borcev, nam pa sporoča, da je bilo tedaj najmanj šestkrat toliko vdeležencev kot v nedeljo. Da ne bi bilo pomote, je zborovalce JNS preštel. Bilo jih je okoli 600. Govornikom je ploskalo okrog 60 oseb. Kmečkih voz ni bilo 52, kot pravi »Jutro«, ampak 9, kar je občutno manj. Naš prijatelj je celo »manifestacijo« tudi fotografiral in nam je fotografijo obljubil za prihodnji »Prelom«, da bo časnikarska race o »manifestaciji JNS« bolj manifestantna.

Dobrovoljci! 1. avgusta se vrši naš redni mesečni sestanek ob 20. uri kakor običajno pri tov. Krečiču na Vidovdanski cesti št. 1. — Odbor.

Rezervni oficirji! Javljamo, da so končno dospeli naročeni zemljevidi. Dobijo se v društveni pisarni. Na željo podeželskih tovarišev bodo uradne ure do preklica vsak torek in petek od pol 18. do pol 19. ure. — Odbor.

Doma in na tujem

(TEDENSKI PREGLED.)

V Avstriji ni miru. Dinamit, ekrazit in peklenški stroji pojo svojo pesem, kljub uvedbi smrtnih kazni, za najmanjše prestopke. Tudi preki sod opravlja svoje kruto delo. V večjih mestih bodo oborožili orožniške in policijske čete z oklopnimi avtomobili, tanki in z letali za metanje bomb. S tem pa druge države ne bodo zadovoljne, ker se po mirovnih pogodbah Avstrija ne sme zalagati s takim orožjem. Diplomati bodo imeli še mnogo dela. Pa saj imajo mastne dnevnice.

Francoski zunanji minister se trudi, da bi uspel njegov načrt vzhodnega varnostnega dogovora, ki bi čuval nad mirom med vzhodnimi državami. Kazno je, da bo to dete miru le zagledalo beli dan. Anglija, Rusija in Italija so za stvar, Poljska in Nemčija pa se še nekaj premišljata. Evropske države so nezapupne, ena se boji za tem dogovorom skritih vojaških pogodb, ki bi se sklenile z veliko mamo Rusijo, druga vidi v njem past za Nemčijo, tretja past za Francijo. Oreh je trd, gospodje pri zeleni mizi ga tarejo. Če bi vedeli, da bi v bodoči vojni oni sami morali stati v prvih linijah v dežju, blatu in tresku granat — bi jim šlo delo hitreje od rok.

Ogromna stavka delavcev v San Franciscu in v Ameriki je končana. Trdijo, da znaša škoda, povzročena po stavkujočih ogromnih delavskih masah 15 milijonov dolarjev in cel kup mrtvih in ranjenih. 150 milijonov dolarjev odgovarja približno 7 in pol milijardam dinarjev. Če bi še malo dalje postrajkali, pa bi dosegla škoda naš državni proračun.

Hitler preživlja težke dni. Po obračunu z neljubimi osebami iz lastni vrst (trdijo, da je bilo aretiranih nad 4000 članov napadalnih oddelkov S. A. in ubitih okrog 250 ljudi, o katerih se ni sestavil nikak seznam) — prihajajo gospodarske skrbi. Nemška marka stoji slabo, primanjkuje krompirja, letina je za 22 odstotkov slabša od lani — kaj bo jeseni in v zimi? Viljem, generali in aristokrati dvigajo glavo, tudi z armado stvar še ni na čistem. Na Hitlerja se množijo atentati, toda brez uspeha. Nemci imajo trde glave in nočejo odnehati.

Našo Ljubljano bodo očistili! To je novica vseh novic! Na licitaciji so bila oddana dela tv. Dukić & Ko. za Din 6,680.000 — z 12 odstotki popusta. Potrditev ima v rokah finančni minister. Tako pa pravijo, da bo stvar gotova do 1. 1936. Da bi bilo le res. Smradu so Ljubljaničani siti do grla — tuje pa tudi.

Suša in poplave. Ponekod v Evropi, posebno pa v Ameriki vlada strahovita suša, da je uničena vsa letina, da ni vode ne za ljudi ne za živino, da umirajo ljudje radi solnčarice kar v trumah. Nasprotno temu poročajo o ogromnih poplavah na Poljskem, ki so

zahtevale na stotine mrtvih in vzele stotisočim streho iznad glav. Uničena so cela naselja, ljudje čakajo na strehah svojih hiš pomoči. Pa ne le v Evropi — tudi v Mandžuriji so posevki, posebno pšenica, uničeni, ker je 30 odstotkov vsega posejanega polja pod vodo. Najprej so Mandžurce obrale razbojniške tolpe Hunguzov — sedaj jih bo udarila še lakota. Izgleda, da je ves svet narobe.

Bolgarska vlada je priznala sovjetsko Rusijo.

VSEM KRAJEVNIM ORGANIZACIJAM IN SKUPINAM.

Smo v dobi ustanovnih občnih zborov in članskih sestankov. Na Osrednji izvršni odbor prihajajo stalno vabila s prošnjami, da delegira govornike iz Ljubljane na ta zborovanja. Osrednjemu izvršnemu odboru pa je nemogoče ustreči vsem zahtevam, ker prihajajo navadno prekasno in mi govornikov ne moremo kar s kljuke sneti. Prosimo zato vse organizacije in skupine, da nam prijavljajo svoja zborovanja vedno pravočasno in sicer tako, da imamo prijavo vsaj en teden pred dnevom zborovanja v rokah. Na kesnejše prijave pa se žal ne bomo mogli ozirati, ker bomo odslej vedno že v ponedeljek zvečer dokončno določili in razporedili govornike za nedeljska zborovanja. V prijavah navedite vedno tudi točno čas zborovanja, kraj (dvorano) in pa število udeležencev, na katero računate. Olajšajte nam delo z lastno točnostjo! Tajništvo »Boja«.

Drobni oglasi

TRPEŽNE OBEKE, domači izdelek kupite ugodno pri splošnem krojaštvu, Franc Virbnik, Soštanj, Kolodvorska št. 4.

Širite »Prelom«!

Ivan Bitenc

ključavničarstvo

Kranj

priporoča svojo moderno urejeno mehanično delavnico z lastnim aparatom za varjenje - Velika zaloga koles in pripadajočih delov

Vodovodne inštalacije in k temu spadajoča dela ter kleparstvo izvršuje najtočneje in solidno

Smole Alojzij

Kranj

Kavarna - Hotel - Restavracija

»SLON«

LJUBLJANA

sredi mesta pri pošti

Soba za osebo že po Din 20—
Zajutrek po ceni, menu za obed
Sprejemamo abonente na hrano
Lep senčnat vrt
Kopelj, brivec, masaža, pedikura
Garaža — avtobus

MOKA ADA

IZ MLINA DAVIDA HUBERTA

vedno le MOKO ADA. — Stalne zaloge moka ADA imajo trdke: I. Knez, Prvo delavsko konzumno društvo, Ljubljana; Gorjanc, Rhačič in Šifer, Kranj; Josip Kobe, Novo mesto; Matheis, Brežice; Kresse, Kočevje; A. Domicelj, Rakek; Engelsberger, Krško; Jože Resman, Zupuz; Anton Stergar, Kamnik; Mihelčič, Zagorje; Matko Kranjc, Vrhnika; Balon, Halander in Kovačič, Jesenice; Janko Končar, Litija; Zihel, Škofja Loka.

Glavno zastopstvo za Slovenijo:

Stanko Harmel, Zagreb, Langov trg št. 2

GROM D. Z O. Z.

Carinsko-posredniški
in spedijski bureau
Ljubljana
Kolodvorska ulica 41

Zastopstva v vseh mestih tu- in inozemstva

Naslov za brzojavke:
GROM

Telefon interurb. 2454

F. HRENORIČ

Manufakturna veletrgovina
Ljubljana, Tyrševa cesta št. 28

Telefon 24-04

Valentin Šturm

špecialna trgovina barv

Kranj

priporoča svojo veliko
zalogo barv vseh vrst, čopičev,
lakov, špirit itd.

Ako hočete

imeti lepo slikano in
pleskano stanovanje,
se obrnite na priznano
tvrdko

Frantar Alojzij

slikar in pleskar
Stražišče pri Kranju

DEŽNIKE NOGAVICE

na drobno in na debelo
kupite najugodnejše
v tovarni

JOSIP VIDMAR

Ljubljana

Pred Škofijo 19
podruž.: Prešernova ul. 20

Beograd

Kralja Milana 13

Zagreb

Jurišičeva ul. 8